

ජාතමය ජාතිකය
 බෞද්ධ ආකල්පය
 ජාතිකය

BUDDHIST ATTITUDE TOWARDS SUICIDE

ජේරාදෙනිය විශ්වවිද්‍යාලයේ දර්ශනපති උපාධිය සඳහා
 ඉදිරිපත් කෙරෙන ස්වාධීන පර්යේෂණ නිබන්ධනය
 2002 සැප්තැම්බර්

උපදේශකවරු:-

පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යයන අංශයේ අංශාධිපති
 මහාචාර්ය පී. ඩී. ජේමසිරි
 මහාචාර්ය වේනිය විතානාවිචි

Abstract

The teachings of the Buddha are generally understood as entailing the rejection of the idea of the soul. The main focus of the present inquiry is a study of the relationship between the no-soul theory of Buddhism and the Buddhist attitude towards suicide.

Committing suicide is a real social problem in contemporary society. In my research, I have found two principal explanations that can be applied to people who commit suicide. One explanation could be given in terms of external factors and the other in terms internal psychological factors. My study is based on the Pali Tipitaka. However, I have attempted to discuss the subject taking in to account sociological and psychological facts as well.

The Pali Tipitaka has references to Buddhist monks who have committed suicide during the Buddha's time. In addition to the Pali Tipitaka the Buddhist literature belonging to the Mahayana tradition also has similar references.

Here I also make brief references to other religions, where they have some relevance to the subject of the discussion.

In this study, I discuss various forms of suicide including the latest, designated as euthanasia, which is mostly committed in developed countries.

I have attempted to show that the no-self doctrine in Buddhism in no way implies suicide as a solution to crisis situations in a person's life. The emphasis in Buddhism is on mental discipline that helps people to overcome all unwholesome emotions such as those that produce the psychological impulses for self destruction.

ග්‍රන්ථ සාරය

බුදුදහම ආත්ම සංකල්පය ප්‍රතිකේෂ්ප කරන බව පැහැදිලි කරැණුකි. බුදු දහම මගින් උගන්වනු ලබන අනාත්මතා දර්ශනය පිළිබඳව ඇති සම්බන්ධය අධ්‍යයනය කිරීම සහ ආත්මඝාතන සංකල්පය කෙරෙහි බුදුසමය දක්වන ආකල්පය අධ්‍යයනය කිරීම මෙම නිබන්ධනයෙහි ප්‍රධාන අරමුණයි.

ආත්මඝාතනය කර ගැනීම වර්තමාන සමාජයෙහි ප්‍රධාන ප්‍රශ්නයකි. ආත්මඝාතනයට හේතුවන ප්‍රධාන හේතු දෙකක් මාගේ පරීක්ෂණය මගින් අනාවරණය කොට ඇත. එයින් පළමුවැන්න බාහිර සාධක වන අතර දෙවැන්න ආධ්‍යාත්මික හා මනෝවිද්‍යාත්මක සාධක වශයෙන් හැඳින්විය හැකිය මාගේ අධ්‍යයනය පාලි ත්‍රිපිටකය මත පදනම් වී ඇතත්, සමාජ විද්‍යාත්මක හා මනෝවිද්‍යාත්මක සාධකවලට අනුව කරැණු දැක්වීමට මෙයින් උත්සහ දරා ඇත.

බුදුරජාණන් වහන්සේ පිවමානව වැඩ සිටි කාලයේදී ආත්මඝාතනය කරගත් ස්වාමීන් වහන්සේලා පිළිබඳ තොරතුරු පාලි ත්‍රිපිටකයේ සඳහන් වෙයි. පාලි ත්‍රිපිටකයට අමතරව මහායාන සම්ප්‍රදායට අයත් බෞද්ධ සාහිත්‍යයෙහිත් ඒ හා සමාන තොරතුරු ඇත.

මෙහි සාකච්ඡා වන ප්‍රස්තුතයට අදාළව සමයාන්තරව සපයා ඇති සමහර තොරතුරු පිළිබඳව ද සංකීර්ණ වශයෙන් කරැණු ඉදිරිපත් කොට ඇත.

මෙම අධ්‍යයනය තුළදී, වර්තමානයේ දියුණු රටවල්වල වැඩි වශයෙන් ආත්මඝාතනය සඳහා අනුගමනය කරනු ලබන, යුතනේසියාව වැනි නවීන ක්‍රම ඇතුළත්ව සියදිවි භානිකර ගන්නා නොයෙකුත් ක්‍රම පිළිබඳව ද සාකච්ඡා කළෙමි.

බුදු දහමේ සඳහන් වන අනාත්මතා දර්ශනය මිනිස් ජීවිතයේ අර්බුදකාරී අවස්ථාවලදී සියදිවි නසාගැනීම කිසිදු ආකාරයක විසඳුමක් වශයෙන් ඉදිරිපත් නොකරන බව පෙන්වීමට මෙයින් උත්සාහ ගෙන ඇත. ආත්මවිනාශය සඳහා හේතු වන මනෝවිද්‍යාත්මක පෙළඹවීම් ඇති කරන ආකාරයේ නිර්වචක චිත්තවේගවලින් මිදීම සඳහා මානසික ශික්ෂණය පිළිබඳ බුදු දහමේ වන අවධාරණය මිනිසාට මහොපකාරී වන බව පෙන්වා දීමට ද මෙයින් උත්සාහ දරා ඇත.